

b) La creació de l'Associació de Metges d'Entitats d'Assegurança, per tal de poder nomenar vocals obrers als Jurats Mixtos i estudiar les bases de treball a implantar des de la Conselleria pertinent. L'Associació funcionà i la seva Junta, en una ponència mixta amb la Comarcal, elaborà unes bases de treball amb els càlculs complets de malalts per especialitats i percentatge de percepció per associat individual i familiar.

c) L'ordenació de funcionament dels anomenats Dispensaris Gratuïts, amb la implantació de les tarifes sindicals en diversos Dispensaris.

d) Assegurança Maternal. — El Dr. Comas fou designat membre de la Ponència del SINDICAT i per aquest motiu en diverses ocasions hagué de desplaçar-se a Madrid i a Saragossa i a les Assamblees de Tocòlegs d'Espanya. La seva tasca fou remarcable i de resultats ben favorables al nostre estament. La seva fermesa i capacitat produïren una reacció tan profitosa, que féu triomfar el criteri sustentat per la nostra Corporació, en nom dels tocòlegs catalans.

Elegit Conseller del SINDICAT DE METGES el juliol del 1934, formà part dels departaments de Regime Interior i d'Assistència Social. El Consell el designà per al càrrec de Comptador.

Per l'octubre del 1934, Vocal del Tribunal per al Concurs per a la provisió de dues places de Metge de la Generalitat, en representació del SINDICAT.

President de la Comissió de Pressupostos.

Representant del SINDICAT en el Tribunal de Llicenciatura de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona.

*

Amb tot i ésser molt gran la personalitat del Dr. Comas i Camps en el terreny científic i en la labor desenrotllada des del SINDICAT, encara apareix més destacada la seva figura com a home digne, honrat i noble; sempre, amb tothom, a tota hora.

Ningú no havia vist mai alterar-se la seva serenitat d'esperit en cap discussió violenta o tumultuosa. Era un català amb la fredor d'un nòrdic. Així apareixia en Comas amb çò que té d'exterior la vida.

Ah! però el nostre amic tenia afectes entranyables. Encara el recordo un malaurat matí, en el qual fórem cridats urgentment un altre benvolgut company i jo mateix, per tal de visitar-li un fill que se li havia posat amb extra-sístoles durant el curs d'un reumatisme. En aquell moment, en Comas no era, no, l'home serè i impàvid de sempre!

El seu dissortat fill moria poc després de transcorregut un any d'aquells fets inicials. A partir de llavors a en Comas i Camps la vida se li féu més penosa, un